

Верховний Суд України у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у цивільній справі [№ 760/9521/15-ц](#) дійшов висновку, що рішення суду про поновлення на роботі незаконно звільненого працівника підлягає негайному виконанню одразу після його оголошення відповідно до [статті 235 КЗпП України](#)

Негайне виконання судового рішення полягає в тому, що воно набуває властивостей здійснення та підлягає виконанню не з часу набрання ним законної сили, що передбачено для переважної більшості судових рішень, а негайно з часу його оголошення у судовому засіданні, чим забезпечується швидкий і реальний захист життєво важливих прав та інтересів громадян і держави.

Судом у справі встановлено, що рішенням суду апеляційної інстанції працівника поновлено на роботі, стягнуто з відповідача на його користь середній заробіток за час вимушеного прогулу, а також відшкодування моральної шкоди.

Допущено негайне виконання рішення суду в частині поновлення на роботі та стягнення середньої заробітної плати за один місяць.

Оскільки наказ про поновлення позивача на роботі був винесений із затримкою (більше семи місяців), він звернувся до суду із заявою, у якій просив стягнути з відповідача середній заробіток за час затримки виконання рішення суду відповідно до статті 236

КЗпП України.

Верховний Суд в постанові від 24.01.2019 звернув увагу, що обов'язковість рішень суду віднесена Конституцією України до основних засад судочинства, а тому, з огляду на принцип загальнообов'язковості судових рішень судові рішення, які відповідно до закону підлягають негайному виконанню, є обов'язковими для виконання, зокрема посадовими особами, від яких залежить реалізація прав особи, підтверджених судовим рішенням.

Належним виконанням судового рішення про поновлення на роботі необхідно вважати видання власником про це наказу, що дає можливість працівнику приступити до виконання своїх попередніх обов'язків.

Отже, аналіз зазначених правових норм надає підстави для висновку про те, що законодавець передбачає обов'язок роботодавця добровільно та негайно виконати рішення суду про поновлення працівника на роботі і цей обов'язок полягає у тому, що у роботодавця обов'язок видати наказ про поновлення працівника на роботі виникає відразу після оголошення рішення суду, незалежно від того, чи буде це рішення суду оскаржено.

Виконання рішення вважається закінченим з дня видачі відповідного наказу або розпорядження власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом, який прийняв незаконне рішення про звільнення або переведення працівника.

За змістом норм статті 236 КЗпП України затримкою виконання рішення суду про поновлення працівника на роботі необхідно вважати невидання власником або уповноваженим ним органом наказу про поновлення працівника на роботі без поважних причин, негайно, після проголошення судового рішення.

Крім цього, задовольняючи позов працівника суд виходив з того, що **позивач обіймав посаду голови первинної профспілкової організації й для розірвання з останнім трудового договору мала бути попередня згода вищого виборного органу цієї профспілки, відсутність якої є порушенням процедури звільнення, визначеної статтями 43, 252 КЗпП України та статтею 41 Закону України «Про професійні**

спілки, їх права та гарантії діяльності», а тому є підставою для поновлення позивача на попередній посаді.

За матеріалами офіційного сайту

Профспілки працівників освіти і науки України.